

Seg har kun anført dette, fordi jeg vilde fremhæve, at den finansielle Situation i alle Tilfælde ikke for mig kunde være afgjørende, førend ved Sagens sidste Behandling. — Dernæst har jeg ganske sikkert opfattet det saaledes, som om jeg ogsaa staaer paa et noget andet Standpunkt end de Herrer — jeg vil ikke bruge det Udtryk, som er brugt, thi jeg troer ikke, det er rigtigt at bruge Udtrykket Hjertelag om Jernbaner — med Hensyn til, hvorledes jeg opfatter de her omhandlede Jernbaners Bigtighed og Nødvendighed. Bigtighed mener jeg nærmest med Hensyn til de Dele af Landet, som Jernbanerne vilde komme til at berøre, og dernæst Nødvendighed, fordi jeg i Grunden betragter disse Jernveje som den nødvendige Conseqvens af Jernbaneloven af 10de Marts 1861. Seg skal nemlig vedgaae, at for mig staae de Baner, som ere foreslaaede i dette Udkast, som en absolut nødvendig Conseqvens af Loven af 10de Marts 1861, saasnart vi paa en rimelig Maade kunne gjøre Udvei for den Bekostning, som Anlægene ville medføre. Ja, uden Hensyn hertil forekommer det mig, at samtlige Baner ere af stor Bigtighed, ikke alene for de paagjældende Egne, men ogsaa for Jernbanenettet i Jylland som et afluttet Hele, og dette synes mig særligt at gjælde for de Jernbaner, som ere omhandlede i Lovudkastet under c. og d., nemlig de Jernbaner, som vel ikke directe, men ganske sikkert indirecte, have ligget i den høitærede Ministers Forslag. Det er jo Noget, som noksom er fremhævet, at Vestjylland i Grunden mangler alle mulige Forbindelser med Landets øvrige Egne og med Udlandet, Forbindelser nemlig, som nogenlunde svare til Nutidens Fordringer. Det turde dog være sikkert, at der ikke er nogen Deel af Riget, som i den Grad kan gjøre Fordring paa, at vi søge at hjælpe den paa en nogenlunde rimelig Maade, naar vi kunne overkomme at skaffe Pengemidlerne tilveie. Seg kan heller ikke være enig med de Herrer, som betragte Forslaget, som foreligger fra Udvalget, som en Udvidelse af Regjeringens For-

slag. Ja, formelt er det utvivlsomt en Udvidelse, og i denne Henseende have de Ret; men naar jeg seer paa, hvad der i Virkeligheden ligger i Regjeringens Forslag, hvad der nødvendig maa ligge bag ved det, saa forekommer Udvalgets Forslag mig langt snarere at være en Indskrænkning end en Udvidelse. Det har hele Tiden forekommet mig, at Regjeringens Forslag med Hensyn til Esbjerg Havn var aldeles meningsløst, naar der ikke bag ved det laae de to Jernbaner, som her ere foreslaaede. Hvad er det da, som Udvalget egentlig har gjort? Udvalget har formindstet Bekostningerne ved at foreslaae en billigere Anlæggelse, og Udvalget har, ved at tage Alt med og ved at give Regler for Arbejdernes Udførelse, forsaavidt det i Dieblirket lod sig gjøre, erklæret, at dermed var egentlig det jydste Jernbanenet sluttet. Det har altsaa givet os det kraftigste Baaben, vi overhovedet for Tiden kunde faae, til at affkære alle saadanne Projecter, som ellers kunne komme frem, og som ogsaa ere komne frem ved denne Behandling. Vi have jo saaledes hørt tale om et Jernbaneproject til Grenaa; min ærede Sidemand til Høire (Sponneck) talte om en Jernbane midt igjennem Jylland, fra Silkeborg til Ringkjøbing. Saalænge Sagen staaer svævende, staae jo alle disse Forbringere som truende, som i og for sig lige berettigede. Udvalgets Forslag forekommer mig altsaa at være et langt billigere Forslag end Regjeringens Forslag med det, der enten stod eller dog kunde staae bagved samme, fordi det saa at sige affkærer alle andre Projecter, som med større eller mindre Kraft trænge sig frem. Seg har derfor til idag uden Betænkning kunnet følge Udvalget, og naar jeg ikke kan gjøre det længere, saa er det ikke, fordi jeg ikke anerkjender de foreslaaede Jernbaners Berettigelse og Betydning, men fordi det forekommer mig at under Behandlingen af denne Jernbanelov, især naar vi see tilbage til det Tidspunkt, da den blev forelagt, er vor finansielle Stilling langtfra bleven klarere, men tværtimod bleven i overordentlig høi Grad dunklere, og det ikke